

den Vanskelighed, der var ved at faa det løst paa denne Lov, og da den ærede Ordfører har lovet, at Spørgsmaalet skulde blive forelagt Udvalget til ny Overvejelse, skal jeg tillade mig paa Forslagsstillerens Vegne at tage Ændringsforslaget tilbage.

**Formanden:** Ønsker nogen at optage Ændringsforslaget? (Ophold.) Det er da bortfaldet.

**Holm:** Det er ikke nødvendigt for mig at svare den højtærede Minister paa hans Paastande. Han sagde, at jeg ikke havde givet Grunde for min Opfattelse. Jeg overlader ganske roligt Tinget her og dem, der senere maatte læse Rigsdagstidenden, at bedømme, hvem af os to der i denne Sag har givet Grunde for sin Opfattelse, og hvem der kun har fremsat Paastande. Men der er Paastande, man ikke saadan uden videre kan fremsætte. Den højtærede Minister har en elskværdig Evne til at fremsætte Paastande i modsat Retning. Han erklærede saaledes først over for mig, at det var jo ganske urimeligt af mig at anke over, at man her paaligner Udgifter, som tidligere vare afholdte ved frivillig Virksomhed; thi, sagde han, det var jo ikke andet end gældende Ret; her var ikke Tale om noget nyt. Jeg havde vist, hvorledes her var Tale om noget nyt, hvorledes her var Tale om baade Vedligeholdelse og *Drift*, og jeg havde udviklet, hvorledes Kirkefonden besørgede begge Dele. Da jeg for anden Gang sagde, at her var Tale om noget nyt, svarede Ministeren: ja det med Driften er selvfølgelig noget nyt. Det er ikke heldigt, naar Paastande komme saa stærkt i Modstrid med hinanden. Endvidere sagde den højtærede Minister, at her var ikke Tale om, at Staten paatog sig at samle Penge ind. Det var jo meget beroligende, og saa forklarede han det med: nej, Staten gav bare Reglerne for, hvorledes Pengene skulde indsamles. Men er det nu egentlig ganske rigtigt at sige, at Staten ikke tilvejebringer Pengene, naar Staten ved en Lov bestemmer, at de skulle paalignes? Mig forekommer det unægtelig, at Staten ikke kan gøre stort andet end ved en Lov bestemme, hvorledes det skal være.

De Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med over for Kirkefondens Bestyrelse, om hvad dens Hensigter skulde være, overlader jeg Kirkefondens Bestyrelse at svare den højtærede Minister paa. Det var en overmaade venlig Betragtning af Kirkefondens Bestyrelse, den højtærede

Minister fremsatte, og jeg antager ogsaa, han vil faa et venligt Svar derpaa. Men det, jeg talte om, var, at de, der hidtil frivilligt havde givet deres Bidrag til Kirkefonden, neppe vilde blive ved at give dette Bidrag frivilligt, naar det ikke længere var nødvendigt, fordi der kom en Lov, som gav Tilladelse til at paaligne ikke blot til Kirkernes Vedligeholdelse, men ogsaa til deres Drift.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen):** Min Bemærkning om Kirkefondens Bestyrelse kan ikke være saarende for den, fordi den var foranlediget ved, at det ærede Medlem syntes at tillægge Kirkefondens Bestyrelse saadanne Hensigter. (Holm: Nej, det gik den ikke ud paa!) Naa, ja, naar det ærede Medlems Ord ikke gik ud paa det, saa bortfalder jo det hele. Nu siger det ærede Medlem, at jeg havde sagt, at Staten kun skaffer Reglerne for at paaligne Pengene. Det er slet ikke de Penge. De Penge, der er Tale om fra det ærede Medlems Side, er de privat indsamlede Penge. I Stedet for disse privat indsamlede Penge paatager Staten sig ingen Ting. Disse privat indsamlede Penge, som anvendes til ny Kirker og til at vedligeholde disse ny Kirker for, blander Staten sig ikke i. Det kan gaa sin Gang og vil fremdeles gaa sin Gang. Derfor er der heller ikke nogen Grund for det ærede Medlem til at være saa højtidelig over, at jeg havde sagt, hvad der var den hidtil gældende Regel, for vi talte om Kirkebygninger og deres Vedligeholdelse. — Naar det ærede Medlem overlod til Tinget at studere i Rigsdagstidenden og saa fælde sin Dom, kan jeg selvfølgelig slutte mig til det ærede Medlem i saa Henseende. Jeg overlader til Tinget med den største Tryghed at gøre dette, thi saa vil man se, at det ærede Medlem har ikke paa noget Punkt ved dette Lovforslags Behandling vist, at det kunde genere Kirkefonden.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) kaldte §§ 16—17 Forslag ganske ud i det blaa, for man vidste ikke, hvor stor Skatten vilde blive. Ja, det kan man let nok faa at vide, naar man ved, hvor meget Kirkerne ville trænge til i Vedligeholdelsesudgifter i 5 Aar, men da man aldrig kan vide det om Bygninger, er der sat en Regel om, hvor meget man maa opkræve i det højeste, og det er  $\frac{1}{5}$  pCt. Der er fremdeles givet Oplysninger om, hvad der i Øjeblikket trængtes til ved Lovforslaget i Fjor, og der trænges til det